

Mehmet KARACA

ELMA KAYNAĞI

dizilmesi var bir şeylerin
üst üste konulduğunda daha büyük sanılan gövdeler
biz seninle olgunlaşmamış elmayı gülüyoruz bir de
tarafıyız geç uyanmanın ve her gün asa yapmak için dal kırmanın.
uyanıp taşrayı bir trenle ikiye bölen çocuğa kırarım ben
ama kılıç ile döndüğümü görmüş mermer insanlar alçıdan iris
yalancı mıyım böyle delillerden sonra
yine kendi yüzümde gerdiğim meyve cesetleriyle
işin kendisi de olabilirim: yalanım
arkamda iz bırakmamak için dağılıp annemi aramalıyım
ilk ona güldüm yani bitti mühimmatım

asıl daha büyük olan ayrılma
karanlıktan korkan başın iyileşmesi:
kapkara saçlarını taradığında tellerini dişlerle paylaştırıp
en büyük çatlağı öpen suyla dolu ağzı, zor bir soru gibi onun
belirlenmiş bir merkez etrafında yay çizmesi sonra kuraklık
benim eski dilde ırmak yatağı oluşum anlaşılması
seslenmedi sana bu beyaz akisli olanak. halkalar benden doğrudur
boynuma alırım onları süs olarak gösteririm
ama beni işaretliyor kervan diye
bütün melek iddiaları

oysa ne giysem üzerime damlarım, çıkıp çıkıp
gün doğumuyla sabahın ayırına
taş istemeliyim saçılmak için taş istemeliyim tam üzerime
dilimize birikinti olarak çevrildim çünkü
bizi görmeye gelmiş gibi yakın olan yıldızları
yakama yapıştırdım, güzel miyim diye soramam büyüklerime
hâlâ uzuvlarımda tembih izleri

bir de yüzümde bükülme sesi büküldüm
ayağını saklama artık oradayım
hızla kararan ördeklerin başını koparmada
tek tek kanın akışına bakmaya gelen çocukların
bu sayede büyümesindeyim. boyum uzadığı için
gerimde kalan annemin sütünde olduğum özellikle duyulmalı

hangi tarafıma dönsem terbiye aldım, yani ovuldum bir süngerle
sonra sadece bir erkek sesi olduğum üzerinde
anlaşıldı -kimse anlamıyor sürekli içine dönen sesin
daha uzun bir yol katettiğini
ve uyanınca daha iyi anlaşılıyor çirkin olduğum
bunun için uyandım.